

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska z uzupełnieniami wersji krakowskiej

Rękopis Biblioteki Uniwersytetu w Lipsku „Albertina” 951b, k. 118–118v

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 99–100 [Gn. 95]

[99] De eo. Nemo potest nec pro homicidio aut vulneribus, seu pro aliquo debito.

[/] Nemo potest nec pro homicidio aut vulneribus, seu pro aliquo debito suum iuramentum probare incolatum.

[100] C. De eo. Si consules iuramentum unius viri recipient.

Consules si iuramentum unius viri recipiunt, quod iuste secundum civitatis statuta et consuetudinem exactionem dedisset, et tunc post mortem illius iurantis plura bona sub ipsius possessione fuerint inventa, quam peractionata fuissent, illa bona consules non habent recipere, sed ipsius defuncti heredes [k. 118v] nisi aliquis heredum eadem denegata bona coram iudicio vel sedenti consilio recipere abrenucciasset, et tunc ipsa bona consulibus pro utilitate civitatis permanerent quemadmodum arbitratur.

[hasła: zabójstwo, zranienie, poddany, podatek, rajca, przysięga, statuty, zwyczaj, spadek]